

Euroopan juutalaisvainoista

Kaikki tietävät toisen maailmansodan juutalaisvainot, Espanjan juutalaisten karkottamisen 1492 ja Hebronin kansanmurhayrityksen 1929. Mutta Euroopan historia on täynnä juutalaisvihaa, sekä erityisesti hebrean- ja arameankielistä kirjallisuutta kohtaan. Merkittävää on myös se, että tätä kirjoittaessani arameaa käyttävät kristityt Syyriassa, Irakissa ja Jemenissä ovat todellisessa hengenvaarassa. Pääasiassa historiamme vainot ovat kohdistuneet juuri kirjallisuuteen. Jos se kiinnostaa pimeyden henkivaltoja niin paljon, meidän on ymmärrettävä, että hebreassa ja arameassa on jotain, mitä latinassa ja kreikassa ei ole.

Ensimmäisen tietoisien aramean kielen kirjallisuuden vainon määräsi Rooman keisari Hadrianus; kaikki arameankielinen kirjallisuus on tuhottava juutalaisilta, sekä sen opettajat on tapettava. Hadrianuksen näkemyksen mukaan aramea piti kansaa yhtenäisenä, ja juutalaiset oli tarkoitus saada sopeutetuksi muun yhteiskunnan sekaan. Aramean opiskelusta ja käytöstä säädettiin kuolemanrangaistus. Tämä johti kuuluisaan Bar Kokban kapinaan. Samoihin aikoihin poltettiin kymmenen johtavaa rabbia, Shimon Ben Gamaliel kuuluisimpana. Kun Rabbi Hananjaa poltettiin, hänen oppilaansa kysyivät häneltä, "rabbi, mitä sinä näet?" Hän vastasi, "minä näen palavan kirjakäärön, mutta sen kirjaimet nousevat ylös taivaisiin".

Tässä poimintoja Euroopan alueelta, voisin täydentää luetteloa jossain välissä, mutta näillä saa jo jonkinlaisen käsityksen;

22.5.576 Ranskan Clermontin juutalaiset tapettiin, 500 kastettiin kristityksi, jäljellejääneet pakenivat henkensä edestä Marseilleen.

27.4.1096 alkoi ensimmäinen ristiretki, jonka yksi tehtävä oli tappa Euroopasta kaikki, jotka eivät olleet "kristittyjä".

19.5.1096 suuri joukko juutalaisia oli paennut Wormsin linnoihin, kaikki tapettiin ja heidän kirjansa poltettiin.

24.5.1096 Ristiretkeläiset murhasivat kaikki Kölnin seudun juutalaiset, elleivät suostuneet kastettaviksi.

12.4.1147 tapettiin kaikki Kölnin seudun juutalaiset uudestaan.

7.6.1171 Ranskan Bloisin alueen juutalaiset poltettiin elävältä.

21.6.1286 Aikansa kuuluisin raamatun ja talmudin opettaja, rabbi Meir, vangittiin loppuelämäkseen, Saksan Ensisheimin linnan tyrmään, jossa hän kuoli seitsemän vuoden vankeuden jälkeen.

9.5.1288 Ranskan Troyesin kaupungissa poltettiin 13 alueen varakkainta, johtavaa juutalaista roviolla, tarkoituksena saada juutalaiset tuhottua. Myös Sveitsissä tapettiin julkisesti juutalaisten johtajia samaan aikaan.

14.7.1322 Ranskan juutalaiset karkotettiin maasta.

1348 Juutalaisia syytettiin noituudesta koko katolisen kirkkokunnan alueella, että musta surma on heidän aiheuttamaansa. Juutalaisia tapettiin joka puolella ja kirjat poltettiin. Tämä jatkui useita vuosia.

29.1.1349 Baselin ja Zurichin alueen juutalaiset vietiin saarelle, johon heille oli rakennettu "kodit". Kaikki poltettiin. Kirjoineen.

14.5.1355 Espanjan Toledossa tapettiin noin 1200 juutalaista - ja kirjat poltettiin.

1.7.1401 Schaffhausen, Sveitsi; juutalaiset vangittiin, kidutettiin ja poltettiin elävältä.

2.5.1427 Bern karkotti kaikki juutalaiset kaupungista ja lähialueilta.

6.3.1430 Rooma määräsi juutalaiset tapettaviksi, elleivät käänny heidän uskontoonsa. Samana päivänä kaupunkia horjutti valtava maanjäristys, ja määräyksen antajat ja toimeenpanijat kuolivat. Määräys jäi toteen laittamatta.

26.2.1481 Espanja aloitti laillistetun juutalaisten kiduttamisen ja murhaamisen.

4.1.1496 Portugali alkoi karkottaa ja murhata juutalaisia, sekä polttaa heidän kirjojaan, ja aloitti vuosisatoja kestävästä inkvisition, joka päättyi 4.11.1755 siihen, että maanjäristys tuhosi suurimman osan Lissabonia, mukaan luettuna juutalaisten murhaamista varten tehdyt rakennukset ja kirjanpolttolaitokset.

1509 Saksan keisari Maximilian määräsi jokaisen juutalaisen kirjan tuhottavaksi Saksasta.

30.4.1510 Frankfurtin juutalaisten tuhat viisisataa arameankielistä kirjaa takavarikoitiin. 1.6. samana vuonna keisari peruutti kirjojen tuhoamismääräyksensä - koska juutalaiset oli virallisesti karkotettu maasta.

26.4.1516 Venetsian seudun juutalaiset pakotettiin eristettyyn ghettoon asumaan. Napoleon vapautti gheton asukkaineen vasta 1797.

1555 Rooman juutalaiset määrättiin muureilla ympäröityyn ghettoon. Tältä ajalta on Vatikaanin kirjaston "targum Neofiti" - juutalaisilta takavarikoitu, ja polttamatta jätetty, arameankielinen viisi Mooseksen kirjaa. Napoleon vapautti heidät 1798, mutta heti, kun paavi tuli takaisin valtaan, ghettoa jatkettiin.

3.5.1605 Itävallan Bisenzin kaupungin juutalaiset tapettiin, ja kirjat poltettiin. Samana päivänä 1933 Saksassa poltettiin kaikki juutalaisten kirjat, mitä löydettiin.

22.5.1648 Ukrainassa, Puolassa ja Liettuassa tapettiin noin 300 000 juutalaista, ja heidän kirjansa poltettiin.

23.12.1668 Maalleen "joululahjaksi", Itävalta karkotti kaikki juutalaiset maasta. Tätä karkotusta ei ole koskaan virallisesti peruutettu? Jos on, laittakaa minulle tarkempi tieto.

4.5.1727 Ukrainan kuningatar Katariina karkotti maasta kaikki juutalaiset

23.5.1728 Puolan johtavat rabit poltettiin, rovio valmistettiin heidän omista kirjoistaan.

11.5.1731 Alkoi Vatikaanin kirjaston Euroopan laajuinen juutalaisten kirjojen takavarikointi, joka kesti yli kaksikymmentä vuotta, kirjojen kohtalo tuntematon.

Kun katsomme alueita, joissa nämä tapahtuivat, eikö olisi selvää, että juutalaisia olisi paennut vainoja turvaan tänne pohjoiseenkin? Tuollaisen kirjamäärän polttamisen jälkeen, eikö ole itsestään selvää, ettei hebrean- tai arameankielisiä raamatun käsikirjoituksia ole Euroopassa juurikaan säilynyt? Suurin osa on Euroopan ulkopuolelta, länsimaisen kirkon vaikutuspiirin ulkopuolelta, mm. Qumran, Codex Yonan, Codex Khabouris, Codex Leningradensis, Kairo Geniza, Aleppo....

Kaislameren jakautumisen päivänä, 10.4.2015, Piikkiössä,

Tuomas Levänen